

nægtes (udskrivning afslås), såvel når den pågældende skønnes farlig for sig selv eller andre, som når det må antages, at foranstaltningernes ophør vil medføre væsentlige ulemper for ham selv. En truffen beslutning om iværksættelse eller opretholdelse af forsorg kan såvel af den åndssvage selv som af den, der handler på hans vegne, kræves forelagt centralnævnet, der snarest muligt og inden 1 måned skal træffe afgørelse. Centralnævnets afgørelser kan ifølge § 11 begæres forelagt retten til afgørelse; reglerne herom svarer til de hidtil gældende.

Endvidere gives der i § 12 regler om beskikkelse af tilsynsværge svarende til bestemmelserne herom i loven om sindssyge personers hospitalsophold, dog at det ikke kræves, at værgerne fortrinsvis beskikkes blandt den pågældendes nærmeste pårørende.

Endelig indeholdes i lovens sidste kapitel (*kap. V*) bestemmelser om betaling for forsorgen (§ 14) og en fortegnelse over de love og bestemmelser, der ophæves; reglerne om sterilisation af åndssvage, jfr. §§ 6-9 i lov nr. 171 af 16. maj 1934, opretholdes dog indtil videre for at afvente resultatet af undersøgelserne i den af justitsministeriet nedsatte sterilisationskommission, men det fastslås, at disse regler skal optages til revision senest i folketingsåret 1962-63.

Loven, der trådte i kraft 1. oktober 1959, kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget, der gennemførtes med tilslutning fra samtlige partier i folketinget, blev under udvalgsbehandlingen underkastet en række ændringer; blandt disse kan nævnes, at titlen, der oprindeligt var foreslået affattet således: lov om forsorgen for åndssvage, ændredes til: lov om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagt-begavede. Herved tilsigtedes dog ikke en udvidelse af kredsen af de personer, som åndssvageforsorgen skal kunne yde hjælp, idet formålet alene var at skabe mulighed for anvendelse af en anden betegnelse for de personer, som efter populær opfattelse ikke falder ind under åndssvagegruppen.
